העולם הבא
בשריכת לילי אלילי

כל קורא המשתתף באחד ממדורי עמוד זה, יזכה לאחד הפירסום בפרס של לירה אחת, שישלח אליו באמצעות הדואר החוזר, לפי כתובתו הפרטית המלאה.

מלון גל־לי המקוצר

סבלנות — היכולת הנפשית להאזין בשקט לאדם המתאר את סיבלו ממחלה שאתה עצמך סובל ממנה.

הונדרכיל — אדם המקיים קשר ישיר בין אוזניו לפיו.

הד — היחידי המצליח לומר את המילה האחרונה בשיחה עם אשה.

גאון — אדם היכול לעשות כל דבר שהוא, מלבד להרויח את לחמו.

נישואין הוליכודיים — שיטה משעשעת לבילוי סוף־שבוע.

בדיחות לילקוט

פקודת־ש'גרה

כשסעדיה בא למחנה, לא ידעו מה לעשות אתו. בסוף תקעו לידיים מריצה עם פח אשפה גדול ומקל עם מסמר בקצה, ואמרו לו ללכת לאסוף את כל הניירות המלוכלכים בשטח.

יום אחד סעדיה נכנס לתוך — תס־לחו לי — בית הכבוד, כדי להריח את פח הניירות. בדיוק באותו רגע הסתערה עליו רוח, וחטפה את אחד הניירות.

לא יפה שנייר כזה יתגלגל במחנה. סעדיה מתחיל לרוץ אחריו עם המקל שלו. הוא קופץ עם המקל על הנייר — טראח! הנייר הספיק לברוח. עוד פעם — טראח! אבל הרוח זריזה יותר.

בסוף — אוי לעיניים שכך רואות! — תופסת הרוח את הנייר ומעיפה או־תו דרך החלון הפתוח ישר לחדר של מפקד המחנה. סעדיה רץ, שטוף זעה, אל הדלת, אך כאן ניצב שין־גימל.

„מה אתה רץ, חביבי?" שואל השין־גימל. „לא כל כך מהר נכנסים הנה."

סעדיה מסביר מה קרה לו עם הנייר, יחרבתו.

„טוב," אומר השין גימל. „חכה פה ותשאיר את זה לי. אני כבר אוציא את הנייר באופן דיפלומאטי."

סעדיה מחכה. כעבור חמש דקות יוצא השין גימל ואומר: „אבודז!"

„מה אבוד?" מתחלחל סעדיה. „איפה הנייר?"

„אבוד," אומר השין גימל. „המפקד כבר חתם עליו."

רינה גולדבלאט, צה"ל

ספר לשבת!
צפיפות האוכלוסין

נבחרת „רוואל" החליטה יום אחד לשחק משחק ידידותי נגד אוביה בנפש, נבחרת „פינתי". המשחק עורר כמובן התעניינות עצומה בכל הארץ, לכן הבטיחה התאחדות בתי־הקפה לעובדי בית־החרושת לנייר שכולם יקבלו כרטיסים במחיר כמעט־רשמי, אם יספיקו לגמור בזמן את כמויות הנייר הנחוצות לכרטיסים. גם עובדי הדפוס עבדו שעות נוספות, בתנאי שיקבלו כרטיסים בחמש־עשרה לירות בלבד.

כשהגיע יום המשחק, החלו ההמונים לזרום מכל פינות הארץ, בערך מיליון וחצי איש. היה ברור שכולם לא יוכלו להיכנס לאיצטדיון, לכן המשטרה התחילה להרביץ קצת, אבל אחר־כך השוטרים נכנעו ומיהרו לאיצטדיון, בשביל שלא יתפסו להם את המקומות. התאחדות בתי־הקפה הכריזה בסיפוק כי סוף סוף נאסף הסכום הנחוץ להשתתפות בהתחרות הבינלאומית על שחור הקפה, העומדת להיערך בקרוב בבראזיל.

היחידים שלא הצליחו להיכנס למגרש היו השחקנים. הם לא יכלו להתגבר, ומכרו יומיים קודם את כרטיסי־הכניסה שלהם בחמישים לירות כל אחד. אבל זה לא כל כך חשוב, מפני שממילא לא נשאר להם באיצטדיון מקום לשחק. לכן הם ניגשו לפאריז, למסור דרישת שלום.

אפילו כלב לא יכול היה להתפרץ למיגרש.

מתחת לכפה האדומה

שני צנחנים שהשתכרו עד צאת נשמתם, צעקו לעבר אזרח: „קח אותנו הביתה!" הלה מילא את בקשתם, אך מיהר לברוח מביתו ברגע שהצנחנים אמרו: „עכשיו בואו ונאכל אותו!"

* * *

כאשר צנחן יושב בקירבתך, חשתדל להציגו בפני נערתך, אם אינך רוצה שהצנחן יקח את היוזמה בידיו ויציג בפניך את נערתך.

* * *

בחיפה נדרס תושב על־ידי מכבש. כש־שאל אותו הרופא איך הוא מרגיש, ענה: „כמו כלום!"

סרן משה יגוקא
צה"ל, ד. צ. 2127

טעות לעולם צודקת

לא כל פעולה עם הספקים נרשמה כהלכה וזאת לא מתוך שחיטות. (הארץ)

רמי גור, חדרה

השמש זרחה, השיטה פרחה ו־השוחת שחת.

המטרה מצאה חלק מהסחורה ה־גנובה (מעריב)

צבי פכטר, תל־אביב

המשטרה מקדשת את האמצעים.

הדלתות נפגרו כבר בשעה שש. (העולם הזה)

ליאורה כהן, חיפה

ולי היה נדמה שהקהל הוא שהת־פגר.

שחקנים מצטיינים מחזקים אותה, במקומות התרופה. (הארץ)

מרדכי דן, תל־אביב

כדי להקדים תרופה למכת עונש.

צעירים מתאהבים ומתחתנים

„אינני מבין מה בן־גוריון רוצה ממני."
אורי מלץ (9)
מוצא עלית, דאר נע ירושלים

דוד (7) למד בשיעור תנ"ך כי אחרי מות יעקב שרר אבל כבד. והוא מסביר מה פירוש „אבל כבד": „כשיעקוב מת לא היה 70 יום סרט".
קיבוץ הגושרים

★ ★ ★

יום השבת, הסירו את המפה הלבנה מעל השולחן בחדר־האוכל. בא יאיר (3) והכריז בהתרגשות: „הו־רידו את השבת!"
קיבוץ אלונים

★ ★ ★

עד הדשא היה תקוע דגל אדום. כאזהרה שלא לדרוך עליו לאחר ההשקאה. עברה במקום רותי עם אביה ושאלה: „אבא, למה רק דגל אחד? ואי־פה הדגל הכחול־לבן?"
קיבוץ אפק

„דגל שק!"

שתי דקות אינטליגנציה

כל צבעי הקשת

האם אתה מסוגל לזהות את צבעי ה־חפצים המקיפים אותך יום יום? נסה את כוחך, כשאתה מעניק לעצמך נקודה אחת בעד כל תשובה נכונה. השתדל להגיע ל־10 נקודות, אם אינך רוצה שיחשבוך עיוור לצבעים. אין צורך לציין גוונים ובני־גוונים. צבעי יסוד כאדום, כחול, ירוק או לבן יספיקו. מהו איפוא צבעם של —

(1) **מנענע דו דיאז בפסנתר**
(2) **כול של 80 פרוטה מסדרת שבטי ישראל**
(3) **זקנו של פרידריך ברברו־סה**
(4) **כיפת צנחנים**
(5) **עורו של אותלו**
(6) **דם מלכותי**
(7) **בגדי אבל סיניים**
(8) **גלימת עורך־דין**
(9) **שערה של מרילין מונרו**
(10) **הפרח על גבי שטר של חצי ל"י**
(11) **פאפריקה**
(12) **בלוריתו של בן־גוריון**

★ ★ ★

תשובות: (1) חום, (2) כתום, (3) אדום, (4) אדום, (5) חום, (6) כחול, (7) שחור, (8) שחור, (9) צהוב, (10) צהוב, (11) אדום, (12) לבן.

- ולסיכום דברי..."